

gennem en Forandring af Takstloven kunde skaffe de fornødne Midler til Veje, tror jeg, det vil blive en stor Skuffelse. Der er maaske en stor Stemning inden for Kommissionen — jeg tør ikke sige det bestemt — for at forhøje Taksterne. Jeg tror imidlertid, det vil vise sig at blive en betydelig Skuffelse. De 2 Mill. Kr., som Ministeren gør Regning paa, ville svinde væk mellem Hænderne paa ham. Vort Land kan ikke bære et saa udstrakt Jernbanenet, som det, vi have, og som vi maa have. Det kan ikke skaffe Midler til Veje til dets Forrentning, paa Grund af hele Landets Konstruktion, og da vi ikke have de betydelige Forsendelsesomkostninger for Gods, som man har paa de store Fastlandsjernbaner. Gaa Taksterne op, er der ikke Tvivl om, at den store Import med Forsendelse ad Søvejen, som allerede nu er til Stede, vil forøges endnu mere, og Statsbanerne ville blive nødt til at køre med det samme Materiel som nu, og faa mindre Indtægt. Det gælder baade Persontrafikken og særlig Godstrafikken. Men særlig i det Øjeblik, der er Tale om at sætte Godstrafikken op, vil jeg spørge om, hvorledes det vil blive modtaget af hele Erhvervslivet her i Landet. Det er ganske karakteristisk, ganske mærkeligt, at paa samme Tid, som man vil sætte Taksterne op, taler man om at støtte Jordbruget og Erhvervslivet i Danmark ved Eksportpræmie. Men enhver, der har læst Betænkningen fra den Kommission, der var nedsat angaaende Landbrugstold, vil være kommen til den Erkendelse, at Eksportpræmier er det umulig at indføre over for de Lande, vi eksportere til. Vi have en Understøttelse i saa Henseende, og det er det Tilskud, vi give til Esbjergruten; men det vil sikkert være den eneste Maade, hvorpaa Udlandet vil finde sig i, at man benytter Eksportpræmier for vore Landbrugsprodukter. Men samtidig med, at der fra en stor Del Beboere fordres et saadant Tilskud som Eksportpræmier, vil man gaa hen og ophæve en af de vigtigste Støtter, som man har, og som man frit kan raade over, nemlig den billige Jernbanetransport. Jeg tvivler nu om, at det vil finde Genklang i Befolkningen, hverken inden for Højre eller Venstre, og vil man ikke sætte Taksterne op for Gods, kan man naturligvis lige saa lidt gøre det for Personer. Godsindtægten udgør jo kun Halvdelen og Personindtægten den anden Halvdelen af Indtægten. Den Fordel, man vil opnaa gennem forhøjede Takster, vil vise

sig at være illusorisk. Det er min Opfattelse, og i hvert Tilfælde vil det være et saa betydeligt Indgreb i Erhvervslivet og i den Nytte, Befolkningen har af at benytte Jernbanerne i kulturel Henseende, at jeg vil anse det for at være et betydeligt Misgreb, Tilbagegang, hvis vi gik hen og forhøjede Taksterne.

Jeg tror, vi skulle blive ved det nuværende Takstsystem og søge at gennemføre en fornuftig Lønreform, ensartet for alle Etater, og saaledes, at i enhver Klasseafdeling inden for Etaterne og mellem Etaterne, de Kræfter, som Staten har Brug for, enten det er praktisk uddannede eller teoretisk uddannede Folk, blive stillede saaledes, at de kunne leve anstændigt selv i de lavere Klasser, og saaledes, at man ikke benytter Midlerne til at kaste sig særlig over de højere stillede Funktionærer i vort Samfund; thi de blive efter min Mening tilstrækkelig vellønnede i Forvejen i Sammenligning med de Livsvilkkaar, den store Mængde har at holde sig til.

J. H. Jensen: Man kunde jo snart mene, at Interessen for Behandlingen taber sig, i alt Fald begynde Pladserne jo at tømme. Det forundrer mig nu heller ikke, for den Sag, som særlig tiltrak sig Opmærksomhed i Begyndelsen, er jo snart uddebatteret. Hvad der sikkert navnlig fangede Opmærksomheden til at begynde med, var de meget interessante Meddelelser, der kom angaaende Kommissionens Arbejde. Men efter at nu saa godt som alle Kommissionens Medlemmer have udtalt sig, noget nær stik imod hinanden, staa vi nu omtrent i samme Vildrede som i Begyndelsen, og det er da ikke underligt, at Interessen taber sig. Det, jeg hidtil har faaet ud af, hvad der er meddelt om Kommissionens Arbejde, er, at der er gaaet Politik i den, men hvornaar denne Politik er gaaet i den, eller hvor lidt eller hvor meget der er arbejdet i den, er der delte Meninger om. (Afbrydelse). Der er nogle, der sige, der er gaaet Højrepolitik i den, og nogle, der sige, at der er gaaet Venstrepolitik i den, men Politik er det i hvert Fald. Et æret Medlem siger, at der har været politisk Strike i Kommissionen siden den 1ste November, et andet æret Medlem siger, at det nylig er sket, men hvordan det end forholder sig, er Faktum i alt Fald det, at det Arbejde, der skulde ventes bragt til Ende med Udbytte, lader vente paa sig endnu, og der er ikke nogen Sandsynlighed for, at Kommissionen tilendebringer Ar-